

на 1929 г., добитъка 1 ноември 1929 г.; Гърция: преброяване 10—20 декември 1929 г.; Исландия: преброяване април 1930 г.; Италия: преброяване 19 март 1930 г.; Латвия: преброяване юли 1929 г.; Полша: годишно преброяване юни 1930 г., общо преброяване в началото или средата на 1931 г.; Румъния: преброяване на 1-ви март 1930 г.; Швейцария: преброяване 22 август 1929 г.; Югославия: преброяване на 31 март 1931 г.

Потрѣбнитѣ сведения ще се представятъ още и отъ 28 неевропейски държави.

III. Само 9 държави, лежащи извънъ Европа, не сж съобщили до поменатата по-горе дата на Международния земеделски институтъ, какво ще направятъ по въпроса за свѣтовното земеделско преброяване.

Най-сетне трѣбва да се отбележи, че току-що поменатия Институтъ, който живо се интересува отъ въпросното преброяване, изникнало и развило се така щастливо, благодарение на неговитѣ грижи, въ последното си Общо събрание презъ м. октомври 1930 г. отново се е занималъ съ сжщия въпросъ, докладванъ отъ R. J. Thompson, делегатъ на Великобритания, Канада, Индия, Австралия и Нова Зеландия, и е начерталъ своята бъдеща дейностъ, както следва:

„Общото събрание, препоръчва на постоянния комитетъ:

1) да публикува резултатитѣ отъ преброяването подъ форма на отдѣлни Бюлетени, последователно съ изготвянето на тѣзи резултати;

2) да приготви единъ критически етюдъ, който да служи за справка и ръководство на правителствата върху методитѣ за събиране даннитѣ, посредствомъ преброяване, приспособимо къмъ различнитѣ земеделски условия въ разнитѣ страни;

3) да използва резултатитѣ отъ свѣтовното земеделско преброяване, за да изучи международното производство на хранителнитѣ продукти и на първичнитѣ (сурови) материали и да съпостави даннитѣ за разполагаемитѣ количества съ тѣзи на търсенето и консомацията въ разнитѣ страни;

4) да достави, до колкото е възможно, необходимитѣ срѣдства за изпълнението на тѣзи цели;

5) общото събрание потвърждава необходимостта отъ по-редовно и по-спешно съобщаване на Института пълни годишни статистики за площта, реколтата, броя на добитъка и продуктитѣ отъ животински произходъ, възъ основа на резултатитѣ отъ свѣтовното земеделско преброяване“.

П. П.

Преброяванията въ Югославия. — Преди войнитѣ, въ нѣкогашна Сърбия, сж извършени петъ преброявания на населението. Отъ начало тия преброявания сж се извършвали безъ специаленъ за тѣхъ законъ, като на 5 декември 1890 год. се издава такъвъ, споредъ който подобни преброявания следва да се правятъ на всѣки петъ години. Шестото преброяване трѣбваше да се направи въ края на 1915 г., но, поради войната, то не можа да се извърши.

Следъ свѣтовната война, първото всеобщо преброяване въ уголъмената вече държава, наречена Югославия, се извърши на 31 януари 1921 год. Преброено бѣше населението, кжитѣ и другитѣ сгради за живѣене и домашния добитъкъ. Чрезъ това преброяване за пръвъ пжтъ се установи, че нѣкогашната Сърбия, която споредъ преброяването, извършено на 31. XII. 1910 год. имаше 48,303 кв. километри съ население 2,911,701 жители, се е превърнала въ една сравнително голѣма европейска държава, въ която алиязатъ осемъ отдѣлни области, разпространени на 248,987 кв. километри и населявани се отъ 12,017,323 жители.

По области това население е разпредѣлено както следва:

Области	Повърхнина въ кв. клм.	Население
1. Северна Сърбия	49.950	2.655.078
2. Южна Сърбия	45.717	1.474.560
3. Черна Гора	9.668	199.857
4. Босна и Херцеговина	51.199	1.889.929
5. Далмация	12.732	621.429

6. Хърватско, Словения, Между- мурие, Крнъ и Костовъ	43.822	2.739.593
7. Словения съ Прекомурие	16.197	1.056.464
8. Банатъ, Бачка и Бараня	19.702	1.390.413

Отъ тия данни се вижда, че споредъ югославянската официална статистика Македония не съществува. Тя е показана подъ название „Южна Сърбия“.

Споредъ въпросното преброяване, извършено на 31 януари 1921 год., цѣлото население на Югославия е разпредѣлено въ 6.575 общини, отъ които 200 градски. Само три градове сж имали повече отъ 100 хил. жители — Бѣлградъ съ 111.740, Загребъ съ 108.338 и Суботица съ 101.857.

По вѣроизповѣдание населението на новата югославянска държава е разпредѣлено така:

	Въ %
Източно-православни	46·6
Католици	39·4
Източни католици	0·4
Протестанти	1·8
Мохамедани	11·1
Израилтяни	0·5
Други вѣроизповѣдания	0·2

По матеренъ езикъ сжщото население е разпредѣлено както следва:

	Въ %
Сръбски и хърватски	74·4
Словенски	8·5
Други славянски	1·5
Ромънски	1·9
Италиански	0·1
Нѣмски	4·3
Унгарски	3·9
Албански	3·7
Други	1·7

Споредъ тия данни, въ Югославия никой не говори български. Очевидно е, че населението на „Южна Сърбия“, което съставлява повече отъ 12% отъ цѣлото население, плусъ при него това отъ западнитѣ покрайнини на България, които по силата на Ньойския миренъ договоръ бѣха предадени къмъ Югославия, всичкото това население, споредъ официалната статистика на тая държава, не говори български. Тоя фактъ самъ по себе си решава въпроса за довѣрието, което следва да се отдаде на тая статистика, макаръ и официална.

На 31 мартъ т. г. въ Югославия се извърши ново всеобщо преброяване, второ по редъ. Първото нѣщо, което трѣбва да се забележи по поводъ на това преброяване е, че то се екзекутира при спазването на най-главнитѣ изисквания на теорията. Специалния законъ, по силата и въ изпълнение на който се извърши въпросното преброяване, бѣ надлежно публикуванъ още въ началото на месецъ февруарий т. г.

Споредъ този законъ, преброяването трѣбваше да се извърши на 31 мартъ срещу 1-и априлъ т. г. За критически моментъ, ще рече момента, къмъ който трѣбва да се отнасятъ преброяванитѣ съвокупности, се опредѣля 24 часа презъ нощта срещу 1-и априлъ. Работата се започва въ 8 часа сутринята на сжщата дата, а се привършва най-късно на 20 число отъ сжщия месецъ.

Едновременно съ населението се преброяватъ кжитѣ и другитѣ сгради, служещи за живѣене, земеделскитѣ стопанства и домашния добитъкъ.

Цѣлата страна е разпредѣлена на три главни преброителни райони, за преброяването на всѣки единъ отъ които се грижи съответното статистическо учреждение въ Бѣлградъ, Загребъ и Сараево.

Самото преброяване се извършва отъ общинскитѣ управления съ подкрепата и съдействието на администрацията.